

tako ohranili njihovo zaupanje. Na vladi pa so takrat bili JNS koristolovci, ki so imeli smisel samo za sebe, ne pa za ljudsko stisko in potrebo. Tako se je zlo tako razmnožilo in povečalo, da mu je težko najti leka.

Danes pa ista JNS, ki je to zlo poyzročila, po svojih listih in po tako zvanih gospodarskih zborovanjih, kamor goni svoje nekdanje pristaše, to zlo ne samo razkazuje, marveč predstavlja v taki luči, kakor da bi drugi nosili krivdo radi teh žalostnih razmer, ne pa JNS. Na gospodarskih zborovanjih se danes z vso silo napada centralizem. Kdo ga pa ima na vesti, ako ne bivša demokratska in bivša kmetijska stranka? Ti gospodje so glasovali za vidovdansko ustavo, ki je uzakonila v naši državi najstrožji centralizem. Za časa JNS-diktatorskih režimov se je ta centralizem še bolj utrdil in stopnjeval. Gospodje, ki so na čelu raznim gospodarskim organizacijam in zdaj tako grmijo zoper gospodarski centralizem, naj ne pozabijo, da so kot člani bivše demokratske in bivše kmetijske stranke, od-

nosno kot volilci JNS kandidatov ta centralizem pomagali graditi in vzdrževati. Takrat so ga proglašali za nekako trdnjavo, sedaj pa ga smatrajo za nekako ječo našega gospodarstva. Prišla je uvidevnost, pa prišla je žal prepozno. Težka je rešitev, ko voda že teče v grlo.

Sedanja vlada se trudi na vso moč, da bi odpravila in popravila grehe prejšnjih diktatorskih vlad. Dala je možnost svobodne kritike gospodarskih razmer in političnih prilik. Prej je vsaka taka kritika zamrla pod nagobčnikom, ki ga je diktatura potisnila ljudstvu na usta. Storila je še mnogo več. Sedaj se resno trudi z vprašanjem likvidnosti naših denarnih zavodov. O tem so se vršili razgovori na Bledu, ko je tamkaj bival o velikonočnih praznikih ministrski predsednik dr. Stojadinovič. Ti razgovori se nadaljujejo v Beogradu. Iskreno želimo, da bi se vladi posrečilo najti potrebna sredstva za rešitev naših denarnih zavodov. Likvidnost teh zavodov je namreč prvi pogoj za oživenje gospodarskega življenja in za odpravo gospodarske krize.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Jarenina. V torek dne 21. aprila smo pokopali kmeta Alojza Jamernik. Kljub svoji orjaški postavi je moral naglo umreti radi oslabelosti srca. Štel je 68 let. Njegova poslednja pot je pričala, kako zelo je bil spoštovan. Bil je vzoren gospodar in poštenjak. Dolgo vrsto let je bil župan in odbornik občine Vukovski dol. Najbolj ga bodo pogrešali njegovi sosedi, ki jim je bil po svojih obilnih izkušnjah svetovalec v vseh rečeh. Bil je 50 let lovec, zato so mu tudi lovec izkazali zadnjo čast v obilnem številu. Naj počiva v miru!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 24. aprila je uhalo biti srce našemu dobremu stricu, 76 let staremu Janezu Veis v Spodnjem Gasteraju. Ta mož je bil jeklenega značaja. Tekom svojega življenja je deloval v raznih korporacijah, med

vojno dobo je bil šest let župan. Čez 60 let je bil član družbe sv. Mohorja. »Slovenski gospodar« in drugi katoliški listi so bili stalni gost v njegovi hiši. Ljubil je delo, čislal izobrazbo, mesečno sv. obhajilo mu je bilo zadnja popotnica. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo mnogo ljudi. Bog mu bodi plačnik, preostalim naše sožalje!

Fram. Na Požegu je dne 30. aprila preminula nagle smrti Judita Kobale. 40 let je živela v srečnem zakonu s svojim možem železničarjem. Oba verna in naročena na »Slovenskega gospodarja« sta tudi svojo družino vzgojila v krščanskem duhu. Bog daj pokojni plačilo, njenim pa naše sožalje!

Šoštanj-Skorno. Dne 23. aprila je mirno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti, Janez

Lekše, po domače Skornšek, Rojen 3. novembra 1864 v župniji Rečica je bil priden in varčen, tako da si je pridelal lepo posestvo. V njegovo hišo so imeli dostop samo katoliški listi in časopisi, bil je dolgo let naročnik »Slovenskega gospodarja«, ki ga je zelo rad prebiral. Bil je brat pokojnega g. Franca Lekše, župnika v Lurah. Naj počiva v miru!

Leskovec. Spet prišel je venčani maj! Veselo so pritrkavali zvonovi »Ave Marijo«. Kmalu nato pa so zapeli žalostno pesem mrliču. Dne 30. aprila je izdihnil ob pol sedmih zvečer Fran Mlaker, močan in priden mladenič, 28 let star, svojo blago dušo. Z bratom gospodarjem Alojzem sta šla po travo. Franc je vodil za vrv dva mlada volička. Splašila sta se ter tako močno sunila voznika, da je nezavesten obležal. Padel je na sence ter je smrtno poškodovan. Čez pol ure je umrl. Dne 2. maja so žalostni sosede in znanci v dolgem sprevedu spremljali ranjkega iz doma žalosti v Belavške 37. Pridnemu mladeniču bodi Gospod milostljiv sodnik!

Spodnje Sečovo pri Rogški Slatini. V nedeljo dne 26. aprila je umrl Franc Berčko. Kruta pljučnica mu je po treh dneh boleznih pretrgala nit življenja. S svojo vzorno krščansko ženo sta si vzgojila v strogo krščanskem duhu 6 otrok: 5 hčerk, ki so vzgledne Marijine družbenice, edinega sina mu je pa vzela kruta svetovna vojna. Rajni je bil rad pošteno vesel ter je ljubil vedno le pošteno družbo. Nad vse srečnega se je počutil, kadar sta prišla k njemu na obisk gg. kaplana. Želel si je vedno v življenju srečno zadnjo uro. Bog je to njegovo željo tudi izpolnil. Dan pred njegovo smrtjo je bil previden s tolažili sv. vere. Njegovo truplo smo v torek dne 28. aprila ob veliki udeležbi prijateljev in znancev položili k večnemu počitku. Ob odprtem grobu se je v prisrčnih besedah poslovil od njega g. kaplan. Vsemogočni mu bodi dober plačnik! Preostalim naše sožalje!

DRUŠTVENE VESTI

Ljutomer. To nedeljo po osmi sv. maši ima Prosvetno društvo svoj redni mesečni sestanek v Katoliškem domu. Predavata gg. profesorja Mlaker in Baš iz Maribora. Pridite vsi!

Ljubi Tevž, grešnik zakrknjeni, mutasti trapist!

Kaj je s Teboj? Ali si še živ? Ali pa so opravili že sedmino po Tebi? Ali pa si res odrinil k trapistom in si se jezika odvadil? Ali pa sem Te jaz kaj razžalil in se kujaš? Ne v mislih, ne v besedah, ne v dejanjih se greha ne morem zavesti. Ampak po stari navadi Te imam rad in bi Ti rad vse storil, če bi Ti le hotel. Kaj naj Ti pišem? Ker je vsakdo sebi najbližji, bom pri sebi začel. Mežnarjeva hiša, ki sem jo kupil, je že lepo popravljena; v štirinajstih dneh bo v nji odprl moj častiti sin, zaslužni bivši financar, trgovino z mešanim blagom. Seveda se bom preselil k njemu, kajti v novi hiši mi je bolj po godu. Kočo in krojačnico sem mnogo pre poceni predal svojemu kranjskemu Janezu in krojačnica se imenuje zdaj: »Janez Laznik in drug, krojaštvo v Podkraju.« »Drug« — ta sem jaz. Veš, da bi v trgovini moko in sladkor vagoval, za to imam preumazane roke; za vile in plug so prenežne; da bi pa kar tako Bogu dan kradel, tega pa tudi nočem. Zato sem se zopet lotil šivanja in sem šel k svojemu bivšemu pomočniku za pomočnika. Ta nevaležnež pa trdi, da on ni mojster in da mi nima kaj ukazovati. Ampak zdaj Ti pride prava! Ta Janez, to tele, se je v mojo hčero zatelebal. Pa bi ji lahko bil oče! Kajne, krave bi

se smejale; tudi Ti se boš. Tak osel! Ne, takega moja dečva ne mara. Saj sem mu dejal, naj si gre na Kranjsko po kako Mojco. Drugače smo zdravi in živi. Pa ne vsi. O svečnici smo Zvonika pokopali. Znotraj se mu je vnelo in je bolezen zamudil in umrl. Bog mu bodi milostljiv! — Zdaj pa nategni uhlje in dobro poslušaj! Da se je Zvonikov Marka že davno v mojo hčerko, v mojo Rezko zagledal, tega še vedel ne boš. Tudi Rezka se je zatelebala v njega. Prejšnjo nedeljo jo je prišel Marka, ki je zdaj gospodar, svatovat. Krištof, kaj naj sem storil, kakor da sem rekel da in amen? Toda kjer je ena nesreča — ali sreča —, Ti pride kmalu druga. Jurij, moj sin, bivši financar in bodoči trgovec, se je v Zvonikovo zagledal, ona pa v njega. Zdaj sta Ti kar iznenada spoznala, da eden brez drugega ne moreta biti, in sta nad menoj, naj rečem zopet da in amen. Jaz, stari norec: kaj hočem drugega, ko so mi Zvonikovi vsi tako pri srcu? Torej bomo jeseni — okoli Šmihelce — kar dva para ženili: sestro in brata z bratom in sestro. Že danes Te vabim; glej, da prideš! Če Te ne bo, pridemo pote in Te bomo vlekli s seboj na Brezje ali celo na Trsat. Še dosti novic vem, ampak pero ni igla in pred očmi mi že gomazi. Zato končam. Drugič še kaj! Piši vendar! Skrbiš me. Če Ti je kaj treba, vej, da Ti nihče rajši ne stori kakor moj-

Zasedba Sasabane in Džidžige.

Italijanske čete generala Grazianija na južnem bojišču so zasedle utrjeno in važno abesinsko postojanko Sasabano. Razen tega so jim padle v roke tudi vse utrbe okoli Bulale. Abesinska obramba je zelo spretno izrabila vse krajevne ugodnosti in napela vse sile, da bi te postojanke obdržala, kar pa ji ni uspelo. Po porazu se abesinske čete umikajo v begu. Italijani jih zasledujejo. Nadalje je vdrla italijanska motorizirana kolona v mesto Džidžigo in ga je zasedla. Z zasedbo Džidžige je ogroženo znamenito abesinsko mesto Harar na jugu in je Italijanom odprta pot do železniške

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 10. t. m. slavi tukajšnja Kmečka hranilnica in posojilnica 25letnico obstoja. V ta namen priredi ta dan takoj po rani sv. maši veliko gospodarsko in zadružno predavanje za širšo javnost. Za to predavanje je bil odločen in naprošen rajni g. zadružni nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora, kateri je bil ustanovitelj zadruga, ki pa je pred kratkim nena Toma umrl. Predavala bo sta sedaj uradnika Zadružne zveze in sicer g.

revizor Anton Urbanija in g. Franc Jerebič. Vabite se k temu strokovno-gospodarskem predavanju v Prosvetnem domu polnoštevilo, ker boste marsikaj zanimivega in koristnega slišali posebno za današnje čase. Po predavanju se vrši v župni cerkvi sv. maša za vse umrle in žive člane ter vlagatelje. Popoldne ob treh istega dne se pa vrši v uradnih prostorih običajni letni občni zbor s slavnostnim govorom g. Antona Urbanije o 25letnem zadružnem delu.

Sv. Daniel v Mežiški dolini. Po dolgem molku so nam zapele naše nove orgle, katere so pravi kras za našo lepo cerkev; izdelal jih je g. Janek v Mežici. Vsa čast domačemu g. župniku, ki je sprožil to misel ter tudi oskrbel njeno ustvaritev!

Sv. Marija v Puščavi. V nedeljo dne 10. maja, četrto nedeljo po Veliki noči, praznujemo v Puščavi romarski shod. Prosimo romarje, častilce Marijine, da se udeležijo romanja v prav velikem številu. Pričetek spovedovanja bo ob 5. uri zjutraj in bodo gospodje spovedniki na razpolago do 12. ure. Ob 7. uri, ob prihodu vlakov, bo prva sv. maša s pridigo. Druga sv. maša bo ob 8. uri, tretja ob 9. uri in četrta ob 10. uri s pridigo. Pri jutranji in pozni sv. maši bo tudi darovanje za cerkev. Prosimo drage romarje za obilno darovanje, ker popravljamo letos cerkev tudi na zunanji. Popravilo je nujno potrebno, ker zidovje razpada. Stroški so pa veliki. Cerkev je navezana samo na milodare, ker svojega posestva in premoženja nima prav nobenega.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Z našega pokopališča je zginil leta 1933 800—900 kg težek nagrobni spomenik. Zadeva se preiskuje.

Ptujska gora. (Zlata poroka.) Kar je že poročal »Slovenski gospodar«, da je minulo 50 let, odkar sta si objubila zakonsko zvestobo v cerkvi sv. Mihaela v žetalah g. Alojz in Julijana Letonja, to zakonsko zvestobo sta ponovila v znameniti božjepotni romarski cerkvi M. B. na Ptujski gori v krogu svojih otrok in sorodni-

kov. Velike množice ljudstva so se zbirale in čakale, kedaj se bo začel premikati sprevod iz hiše jubilarovega sina Ivana, trgovca na Ptujski gori. Veselo je bilo gledati, ko sta korakala starčka jubilarita med streljanjem topičev v romarsko cerkev, v katero sta hodila čez 20 let, prosit Marijo, da ju ohrani do te lepe slovesnosti. V cerkvi je bila lepa slovesnost. Orgle so bučale, pevci so peli v čast božjo in v slavo jubilaritoma. G. župnik je v jedrnatih besedah orisal v pridigi njuno trnjevo, zakonsko 50letno zvezo in zakonsko zvestobo. Nato je bila slovesna poroka, potem sv. maša, ob koncu sv. maše zahvalna pesem »Tebe Boga hvalimo«. S tem je bila ta redka slovesnost končana. Pripomnimo, da je na Ptujski gori tudi že precej starih ljudi, ki ne pomnijo zlate poroke. Zato ključemo z otroci in sorodniki, kakor tudi cela ptujskogorska župnija: Bog jima daj še dočakati biserno poroko!

Ljutomer. Večerne šmarnice smo vpeljali letošnji majnik za Ljutomer in okolico. Kakor kaže, se bodo dobro obnesle. — Ljutomer dobi novega odvetnika g. dr. Šijanec, novega podnačelnika g. dr. Vertovška in novega geometra g. Dvoršaka. — Vinogradi se lepo razvijajo, začetek majnika pa nas opozarja z nevihtami, da smo v božjih rokah. O vinski kupčiji ni nobenega govora. — Fantje in dekleta in ostali, mislite na Slomšekove dneve v Mariboru. Skupno bomo nastopili pod praporom domačega Prosvetnega društva, ki ima na prednji strani vezeno Slomškovko silko. Meseca majnika bomo pedplovali pole za Slomškovko proglašenje za svetnika.

Velika Nedelja. Ni še prav pozabljen zločin na Runču, katerega žrtev je bil tragično umorjeni Novak, že je zopet ravno tako gnusen

Sadjarji in vinogradniki!

Varujte sadovnjake in vinograde nevarnih bolezni in živalskih škodljivcev. Zanesljiv uspeh Vam jamčijo sledeča naša sredstva:

NOSPRASEN, kombinovano sredstvo za odvrščanje škrlupa, gnilobe in plesni na sadnem drevju ter peronosporo na vinski trti in za zatiranje raznih živalskih zajedavcev, kakor gosenic jabolčnega zavijača, pedica, kiseljaka i. t. d.

ARESIN ali I. G. švajnfurtsko zelenilo kotodatek žveplovi apneni brozgi ali bordoški brozgi za ugonabljanje živalskih škodljivcev, ki objedajo zelene dele sadnega drevja in vinske trte.

SOLBAR proti kopravosti breskovega listja in listja vinske trte, proti plesni na jabolkah, breskvi in vrtnicah.

APHIDON za letno in zimsko škropljenje proti kaparjem, krvavi uši in listnim ušicam.

GRALIT za prašenje vinske trte proti kiseljaku.

ARBOCOL lepivo za lepljive pasove proti mravljam in gosenicam.

Ta in druga naša sredstva se dobe pri: Kmetijski družbi in vseh njenih skladiščih; tt. M. Berdajs, Maribor; tt. I. V. Poberaj, Ptuj. 576 Obširna navodila daje: »Jugefa« k. d. Oddelek za zaščito rastlin, Zagreb, Preradovičeva ulica.

umor pretresel celo okolico. V sredo dne 29. 4. zjutraj so našli na Hajdnu blizu Kukovčeve hiše zabodena Stefana Vinter, malega posestnika in očeta sedmih nepreskrbljenih otrok iz Senežic. Sum je takoj padel na Ferdinanda Kukovec, katerega so prijeli orožniki.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Preteklo nedeljo 26. aprila t. l. je priredila Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani v tukajšnjem Društvenem domu javno predavanje o vseh vrstah zavarovanja ter o pomenu in važnosti istega za narodno gospodarstvo. Predavala sta ravnatelj celjske podružnice Vzajemne g. Mihečič ter o posmrtninskem »Karitas« zavarovanju vodja »Karitas« iz Maribora g. Kovačič. Predavanje je bilo zanimivo in potrebno in so mu poslušalci pozorno sledili. — Popoldne istega dne se je vršilo predavanje tudi pri Sv. Bolfenku nad Sredlščem.

Šmartno ob Paki. Dobili smo visok obisk. Si volasi škof dr. Jeglič nas je razveselil s svojim obiskom. V spremstvu g. opata iz Stične, ravnatelja g. Jagodiča in p. Benedikta se je na potu iz Gornjega grada na Dolensko ustavil pri nas. Torej četudi nam je dež nagajal, pa

zveze Addis Abeba-Delbuti.

Kedaj bodo Italijani v Addis Abebi?

Motorizirani oddelki italijanske severne armade so se približali 30. aprila Debra-Brehanu in so že napravili dve tretjini pota od Desija do Addis Abebe. V italijanskem glavnem stanu računajo, da bodo motorizirani oddelki, ki jih vsi pot spremljajo letala, že v nekaj dneh dosegli abesinsko prestolnico. Letala obveščajo te oddelke sproti o morebitnih zasedbah Abesincev. Po vsej Italiji se vršijo priprave za proslavo zavzetja. Fašisti že imajo navodila, kako se naj vršijo burne manifestacije. Če bo padla Addis Abeba v

ster Kristof! Zbogom! Vsi Te pozdravljajo, oba mlada para, Janez, najbolj pa Tvoj stari stric

Jurij Močilnik, p. d. Kristof,

krojaški mojster v pokoju, pa brez pokoja.

Tevž je bil blede kakor zid; ugriznil se je v ustnice, da so mu krvavele. — To ti je ženska zvestoba! Kakor trs v vetru je in kakor pena na vodi. Da, da, vse mu je jasno. Krojačev sin ima denar in lep dom — on, Tevž, pa je siromak. Ne, zdaj noče ničesar več čuti o nezvesti Marti! Iz srca si bo izruval vsak spomin na njo.

In vendar je moral misliti nanjo. Srce ga je bolelo in najrajši bi bil umrl.

X.

Naslednje dni se je nekoliko umiril in je jel trezno misliti. Ali je smel Marti zameriti, če se je vdala krojačevemu sinu? Pač ne. Saj se je vsem pravicam odrekal in še silil jo je, naj zaradi njega nikar življenja ne prežaluje, temveč naj se ozre po novi sreči. Toda ali mu Marta ni že prelomila zvestobe, preden še je dobila njegovo pismo? Pisala mu je vendar, da krojačev Jurij večkrat k njim pride in da ji ugaja — tako nekako je stalo v pismu. Ali nezvestobe je tudi tedaj ni mogel dolžiti; saj sta se že ono bart v

Suhem grabnu razšla. Zakaj pa je pisala, da nikdar ne bo drugega vzela? Morda ji je bilo le bolj za njega kakor za onega in je upala, da se bo med njima pot še uravnala. On pa je s surovo besedo podrl vse mostove in razdril vse njene upe. Dekle pa se vsako rado omoži — in tudi Marta bržkone. Ko je videla, da z njim ni kaj, se je pač onega oklenila. Mojster Kristof je gotovo tudi imel prste zraven. Pri tej misli se je Tevžu vnela huda jeza na krojača. Ko pa je preudaril, se tudi na tega ni mogel jeziti. Saj mu je vendar sam rekel, da ne mara več Marte in da nikoli več ne bo z njo govoril. Zato krojaču ne more očitati, da je bil zahrbtn; reči bi celo moral, da se je mojstru Marta smilila in jo je s sinom združil, da bi na Tevža laže pozabila. Ne, nihče drug ni kriv, ko on sam! Ta misel mu je stiskala srce.

A zakaj žaluje? Saj na ženitev ni mislil... O, pač! Na dnu srca mu je vedno še gorela iskrica upanja, da si bo sčasoma kaj privarčeval in si kaj kupil...

Ves bolan je bil. Da bi le še enkrat, le enkrat še mogel z Marto govoriti! Toda prepozno je; nič več ne pomaga. Tako ga je potrlo, da je tudi do dela izgubil veselje in bi bil najrajši samemu sebi ušel.

Sicer pa služba itak ni bila nič kaj prijetna. S posli so bili veliki križi, graščak pa se je brigal za gospodarstvo le toliko, da je vedno in vedno terjgal Tevža, oskrbnika, za denar.